

begge Grise i sin Husholdning, almindeligvis bruger han kun den ene, de egentlige Kropdele salter han hen for at have dette til Brug Aaret igennem. Men det saakaldte Affald, som det kaldes i Loven, Hoved, Ben, Indmad o. s. v. ere vigtige Bestanddele i hans Husholdning i den nærmest ved Slagtingen liggende Tid. Kroppen af den anden Gris fører han til Torvet og sælger den for der ud af at faa en Skilling til at betale Skatter, Renter o. s. v. Dette er en Forretningsgang i de smaa Hjem, som vi ikke maa forstyrre ved teoretisk Kødkontrol. Vi gøre stor Fortræd, hvis vi gaa saa vidt i den Retning. Naar derfor det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen) talte om almindelig Kødkontrol, mener jeg overfor Kravet derom at maatte betone dette ret stærkt: det kommer an paa, hvilken Udstrækning man giver den. Der maa ses med praktiske Øjne paa den Slags Forhold, ellers kunne vi let skabe for store Vanskeligheder for mange Mennesker og gøre ikke ringe Fortræd. Jeg tillader mig derfor at gaa ud fra, at under den Behandling, som dette Forslag, der selvfølgelig gaar i Udvalg, nu bliver Genstand for, maa der blive taget saadanne Hensyn som dem, jeg her har tilladt mig at antyde.

Justitsministeren (Bilow): Jeg bringer det høje Ting en Tak for den Velvillie, hvormed det har modtaget det fremlagte Lovforslag, og skal indskrænke mig til ganske faa Bemærkninger, idet Sagen bedre egner sig til i Udvalget at gøres til Genstand for Forhandling i alle Detailler.

Med Hensyn til de Bemærkninger, som det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. T. Nielsen), Ordføreren for Flertallet, gjorde, skal jeg tillade mig at fremkomme med følgende. Det ærede Medlem havde to Indvendinger mod Loven. Den ene var den, at det var overflødigt at have en Efterkontrol med Varer, der ere henførte til anden Klasse, at med andre Ord de Varer, der ere henførte til anden Klasse ved Undersøgelsen, burde være undergivne samme Regler som dem, der ere henførte til første Klasse. Jeg anser dette Forslag for at være noget betænkeligt, thi det maa erindres, at under anden Klasse falde alle slagtede Dyr, som der blot er noget i Vejen med, som ikke ere fundne helt raske, og det gaar helt ned til dem, som have været næsten lige paa Grænsen af at blive kasserede. Jeg synes ikke, det er en ubillig Fordring fra Byernes Side, at de ville

have Lov til at undersøge disse Dyr igen, inden de sælges i vedkommende Byer. Der kan det hælde, at Dyrene, naar de blive Genstand for Undersøgelse igen, falde for Grænsen og blive kasserede. Det er passeret ikke saa sjældent her i København. Der er foretaget nogle Undersøgelser i saa Henseende, og det Procenttal, man er kommen til, skal jeg meddele Udvalget. Der er Dyr — det er vist Svin —, der have været undersøgte og efter at være henførte til anden Klasse udenfor Byen ere kasserede her i Byen.

Dernæst gjorde det ærede Medlem en Indvending mod Bestemmelserne i § 7 om Trikinundersøgelsen og mente, at denne Undersøgelse burde man ikke længere paa-byde, selv om den var paabudt i de forskellige Sundhedsvedtægter, og det ærede Medlem fremkom med forskellige Oplysninger om, i hvor ringe et Procentantal det viste sig, at Svinene vare befængte med Trikiner. Det ærede Medlem citerede ogsaa en Artikel, hvori det hedder, at det var Skade, at der ingen Trikiner fandtes. Jeg vil sige, at det er glædeligt, at der findes saa faa, som der findes, men alligevel er dog vel mere end tvivlsomt, om man paa Grund af dette glædelige Faktum skal holde op med Trikinundersøgelsen. Det kunde maaske være rigtigst at fastholde Bestemmelsen i § 7 og saa se Tiden an i de 5 Aar, der gaa, indtil Loven skal revideres igen, hvilket skal ske inden Udgangen af 1915. Og det støtter jeg paa, at man til den Tid vil have gjort rige Erfaringer, idet man ved Trikinundersøgelser i København vil kunne faa konstateret, om det er rigtigst, som det nu paastaas, at Trikinerne kun findes hos gamle Svin og hos dem, der gaa paa Lossepladserne. Jeg forstaar imidlertid begge Standpunkter og ser Betænelighederne i begge Tilfælde og er naturligvis villig til at forhandle dette Spørgsmaal nærmere.

Dernæst gjorde det ærede Medlem fra Randers (Mortensen) nogle Bemærkninger, som jo nærmest vare imod, om jeg saa maa sige, den Aand, der har faaet Udtryk baade i den gældende Lov og det fremlagte Lovforslag, idet han gjorde sig til Talsmand for Udvidelsen af den obligatoriske Undersøgelse eller Statskontrol. Det ærede Medlem var mærkeligt nok her imod den kommunale Frihed og syntes ikke, at man burde gaa Frivillighedens Vej. Det forbavser mig, at netop det ærede Medlem er af den Anskuelse. Det Eksempel, det ærede Medlem anførte, var imidlertid alt andet end overbevisende. Han nævnedes Bagerivirksom-